

V.

Betræknng

over

Forslag til Lov, angaaende en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg.)

Ifølge det os ved det høitærede Thing's Beslutning i denne Sessjens 11te Møde overdragne Hverv skulle vi tillade os at afgive følgende Betæknng over det af medundertegnede 3die Landstingsmand for 11te Kreds indbragte „Forslag til Lov, angaaende en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse“.

Efter den Discussion, der ved Lovforslagets første Behandling i Thinget fandt Sted, troer Comiteen at turde gaae ud fra den Forsætsning, at Forslagets Grundtanke og væsentlige Indhold har fundet Bifald og Samstemning i Thinget, og Comiteen anseer det saaledes for ufornødent videre at udvikle, hvad der i „Motiveringens“ første Deel herom er fremsat, hvor Forslagets Berettigelse er gjort gjældende og Sagens Bigtighed baade i almenmenneffelig, statsøkonomisk og kristelig Henseende antydet. Vi skulle altsaa her kun omhandle de Enkeltheder, hvorved der deels under Sagens Behandling i Thinget, deels under Comiteens nærmere Overveelse deraf, er fundet Noget at bemærke.

I Anledning af den i Forslagets § 2 indeholdte Bestemmelse, at „de Fattiges Tavle“ skal „ombæres“ i Kirken, blev der fra flere Sider yttret, at man paa Grund af den Forstyrrelse i god Orden og Andagt, det medfører, at Tavler ombæres i Kirken, og navnlig under Prædiken, ønskede hele Tavlevæsenet ophævet. Skjøndt Comiteen deler dette Ansæ, skal den dog ikke undlade at bemærke, deels, at der til at affasse al Ombæring af Tavler

i Kirken vil udfordres en særskilt kirkelig Anordning eller Lov, der, navnlig her i Hovedstaden, vil have ikke ringe Vanskeligheder at overvinde for paa anden Maade at tilvejebringe de Indtægter, adskillige Tavler hidtil have afgivet, og at denne Sag saaledes ikke kan inddrages under nærværende Lovforslag, der kun tilstgter en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse og derhos ikke angaaer Kjøbenhavn, deels, at det Andagten og Bequemmeligheden Forstyrrende, som Tavlebæringen medfører, dog især fremkommer derved, at flere Tavler ombæres under samme Gudstjeneste, og det just under Prædiken, medens det ikke synes at kunne medføre synderlig Forstyrrelse, at een Tavle, og tilmed i et virkelig vedædigt Niemed, blev ombaaren, især naar det først skete under Slutningspsalmen. Da der saaledes ved denne Leilighed neppe kan blive Spørgsmaal om det hele Tavlevæsen's Affasselse eller Omordning, finder Comiteen ikke tilstrækkelig Grund til at foreslaae nogen Forandring i den omhandlede Bestemmelse angaaende Ombæringen af „de Fattiges Tavle“, saa at de Givende kun blye at henvisse til en ved Ugangen af Kirken henstillet Bøsse eller Blok — der forøvrigt ikke bør savnes —, men skal kun tillade sig at foreslaae, at der efter Ordet „ombæres“ i § 2 tilføies: under Slutningspsalmen; hvorimod man har meent, at Ordene „af Kirkesangeren“ kunde bortfalde, idet det rettest synes at kunne overlades til vedkommende Bestyrelse at besørge Tavlen ombaaren.